

Fakta og fiktion, koder og kontrakter

Selvom vi måske ikke går og tænker over det til hverdag, har vi en stor viden om mediernes genrer. Det kommer f.eks. til udtryk, når vi zapper rundt mellem tv-kanalerne og lynhurtigt aflæser de enkelte programtyper. Vi er storforbrugere af medierne, og derfor har vi opbygget et kendskab til de enkelte genrers kendetegn. Vores forhåndskendskab og fortrolighed med mediernes genrer betyder også, at vi meget ofte møder de enkelte tv-programmer, film og radioudsendelser med forventninger til deres form og indhold. Disse *genreforventninger* kommer i spil, f.eks. når vi skal se finalen i *X Factor*, og allerede inden vi tænder for programmet nogenlunde ved, hvordan det er bygget op, og hvad der skal ske. Ligesom vi regner med at komme til at møde os, når vi ser en komedie, og at vi vil få en saglig orientering om, hvad der er sket rundt omkring i verden, når vi tænder for radioavisen.

På tværs af de forskellige mediers egne genrer kan man operere med to stortgenrer – fakta og fiktion. Fakta fortæller om begivenheder og forhold, som sker eller er sket, og er derfor *forpligtet på virkeligheden*. Fakta indeholder faktuelle oplysninger, som kan efterkontrolleres for deres rigtighed. Fiktion er derimod noget opdigtet, hvor hverken personer eller begivenheder har rod i realiteter. Fiktion forholder sig derfor *frit til virkeligheden*. ➔ LITTERÆRE GENRER: FIKTION OG VIRKELIGHED (SIDE 68)

Når vi er i kontakt med mediernes tekster, indgår vi i en slags *kontraktforhold* med tekstens afsender. Kontrakter kan defineres som aftaler, afsenderen indgår med modtageren om, hvordan man skal forstå og opfatte medieteksten: Er der tale om en medietekst, der skal opfattes som fakta eller fiktion? Om en tekst, som er forpligtet på virkeligheden, eller som er opdigtet? Kontrakterne kommer i stand på baggrund af brugen af *fakta-* og *fiktionskoder* [1]. Hvor kontrakten med modtageren

FAKTAKODER OG FIKTIONSKODER

Koderne er konkrete tegn, som leder modtageren på sporet af, hvordan medieteksten står i relation til virkeligheden. De forekommer på flere niveauer: Dramaturgisk*, i forbindelse med brug af personer, tid og sted, i anvendelsen af virkemidler og med hensyn til, om produktionsprocessen kan synliggøres. Markante *fiktionskoder* er således brug af en spændingsladet opbygning med tydeligt klimaks, anvendelse af skuespillere, optagelser i et iscenesat og konstrueret miljø, et frit og uforpligtet forhold til brug af tid og sted (f.eks. kan en handling henlægges til fremtiden) samt brug af en bred vifte af virkemidler, som afsenderen bruger til at udtrykke sin holdning og/eller kunstneriske vision (f.eks. musik, belysning og symbolske billeder – se ➔ Analyse af levende billeder (side 329). Heroverfor står *faktakoderne*, som er båret af hensynet til, at de informationer, der skal formidles, fremstår troværdige og pålidelige. Det betyder som regel en mere nedtonet

dramaturgi med opsummeringer og delkonklusioner, og det betyder en brug af medvirkende, tid og sted, som er forpligtet på virkeligheden. Derfor skal de personer, der medvirker, altså eksistere i den virkelige verden, og tid og sted skal holde sig til fakta. En faktakode er også virkemidlernes mere neutrale og upåfaldende stil, som hænger sammen med forventningen om saglighed og upartiskhed. Det vil opfattes som kodeforvirring, hvis værten i en nyhedsudsendelse pludselig begynder at fortælle om sin egen holdning til et nyhedsindslag. En faktakode er desuden, at det er helt legitimt at fortælle om arbejds- eller produktionsprocessen. Det kan ske ved at en journalist i en tv-dokumentar redegør for det bevismateriale, der er dukket op under researchen til programmet, eller at en person ikke har ønsket at medvirke i udsendelsen. I fiktionen vil en sådan orientering om arbejdsprocessen derimod betyde et brud med publikums indlevelse i fortællingen.

er underliggende og usynlig, er koderne konkrete signaler i medieteksterne, som guider hen imod en forståelse af, hvordan vi skal opfatte relationen til virkeligheden i det, vi ser, hører og læser.

Den skarpe opdeling mellem fakta og fiktion kan fungere som redskab til en indledende undersøgelse af medieteksters genreforhold og deres relation til virkeligheden. Men man skal være opmærksom på, at opdelingen er forenklet. Det skyldes ikke mindst, at en række – især nyere – medietekster og -genrer blander elementer fra fakta og fiktion sammen og bevidst leger med at sløre og udfordre grænsefladerne mellem virkelighed og fantasi. Det kan derfor i praksis indimellem være vanskeligt at bestemme, om en medietekst er fakta eller fiktion.

Kan du se forskel? Billedet til venstre af tv-værten Reimer Bo Christensen er fra en tv-debat på DR, mens billedet til højre er fra Morten Hartz Kaplers' spillefilm AFR. Filmen AFR (den tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussens initialer) kan genre-mæssigt kaldes en mockumentary. Genrebetegnelsen er sammensat af de engelske ord 'documentary' (dokumentar) og 'to mock' (at drille eller narre). Og at narre er præcis, hvad en mockumentary gør, idet der leges med vores opfattelse af, hvad der er fakta og fiktion. I billedet til venstre annoncerer Reimer Bo Christensen mordet på Anders Fogh Rasmussen, og alle de faktakoder, vi kender fra en rigtig tv-avis, bliver sat i scene, så illusionen kan overbevise mest muligt.

Opgave til AFR

Se anslaget fra Morten Hartz Kaplers' spillefilm AFR (2007) (9:18 min.)

- Hvilke fiktions- og faktakoder kan I finde?
- Hvilken kontrakt er den bærende i anslaget?
- Diskuter, hvilken effekt på publikum Kaplers opnår ved at vælge at arbejde med mockumentary-genren.

Man kan med fordel betragte fakta og fiktion som yderpositioner, hvorimellem der befinder sig et helt område med forskellige medietekster, som rummer og blander træk fra begge positioner. Det kan være reality-programmer med virkelige personer, som indgår i et nøje tilrettelagt forløb, eller et radiodrama, der er baseret på virkelige hændelser. Der findes en række begreber for medietekster, som blander fakta og fiktion: *genrehybrider*, *faktion* (sammensat af ordene fakta og fiktion) eller slet og ret *blandingsformer*.

FAKTA, FIKTION OG BLANDINGSFORMER

	Fakta	Blandingsformer	Fiktion
Relation til virkeligheden	Forpligtet på virkeligheden	Leger med forholdet til virkeligheden	Frit forhold til virkeligheden
Kontraktforhold mellem afsender og modtager	Faktakontrakt: Medieteksten skal opfattes og forstås som fakta	Bryder med de klassiske kontrakter og udfordrer modtagerens oplevelse af, hvordan medieteksten skal opfattes og forstås	Fiktionskontrakt: Medieteksten skal opfattes og forstås som fiktion
Koder	Autentiske personer, autentisk miljø, neutral, saglig og upåfaldende stil, henviser gerne til arbejds- og produktionsprocessen	Blander fakta- og fiktionskoder	Skuespillere, scene og kulisser, kunstnerisk bearbejdet og subjektiv stil, henviser ikke til arbejds- og produktionsprocessen

I dette kapitel sættes der fokus på en række centrale mediegenerer og deres væsentligste kendetegn, og det er derfor på sin plads med en påmindelse og en advarsel. Først påmindelsen: Det er vigtigt at holde sig for øje, at også faktaprogrammer og -tekster er blevet udvalgt og bearbejdet. De er blevet tilrettelagt i forløb, iscenesat og formidlet med mediets særlige virkemidler – skrift, ord, billeder, lyde. I forlængelse af dette kommer så advarsel: Vær varsom med at bruge betegnelsen *objektiv*, når det drejer sig om mediernes genrer og tekster. For er det muligt at undgå at påvirke den virkelighed, man begiver sig ud i, når man vil fortælle om den med pen, kamera og mikrofon? Kan man være objektiv, når man bearbejder og vinkler sit stof?

Opgave til forholdet mellem virkelighed, dokumentar og fiktion

Se Max Kestners film *Rejsen på ophavet* (2004) (29 min.)

- Giv en beskrivelse af den stil, Max Kestner anvender i filmen - og kom med konkrete eksempler:
 - Hvordan bruger han billed- og lydsiden – noter alle de ting ned I kan komme i tanke om. ➔ BRUG BEGREBERNE FRA AFSNITTET ANALYSE AF LEVENDE BILLEDER (SIDE 329).
 - Hvordan vil I beskrive speaken?
 - Hvilke ting fortælles der om?
- Er der særlige elementer, Kestner lægger vægt på i sin familiefortælling? Hvilken rolle spiller 'tilfældet' i filmen, og hvilken betydning har 'døren', der optræder flere gange?
- Kestners film er både et selvportræt og en familiehistorie. Ville I betegne *Rejsen på ophavet* som fakta og/eller fiktion? Hvorfor? Ville I kalde erindringer for fakta og/eller fiktion?

- Diskuter filminstruktøren Max Kestners syn på forholdet mellem fiktionsfilm og dokumentarfilm, som det kommer til udtryk i citatet nedenfor:

Alle film, også dokumentarfilm, er instruerede (...). Vi fortæller ikke virkeligheden. Vi fortæller historier om den. Virkeligheden er ikke i sig selv en historie. Den er uendelig, så det kræver mange valg og uendeligt meget fravalg at fortælle en historie. Og de valg kræver noget så sammensat som en bevidsthed. Historier er noget, der bliver fortalt. Og de bliver i sagens natur fortalt af et menneske – et menneske, som har et sprog. Og det er sproget, der er historien, altså filmen. Det er beskæringen, lyset, skyggen, de medvirkende, lydene, bevægelserne, tempoet, skarpheden, uskarpheden. Det er alt det, der er filmen. Ikke virkeligheden. Den er blot et materiale. Som blækket i pennen. Ligesom den velsagtens er materialet til de film, der normalt kaldes fiktion. Derfor er der ikke nogen væsensforskel på det, vi kalder fiktion, og det, vi kalder dokumentar. Det er historier om vores virkelighed, fortalt af nogen.

Fra filmmagasinet *Ekko* # 28, 2005.

Fakta i medierne

Virkeligheden på tryk – avisens genrer

Avisens genrer kan inddeles i 3 hovedgrupper: Informationsgenrer, opinionsgenrer og de journalistiske fortællinger. *Informationsgenrerne* har fokus på information og orientering og skal holde os opdaterede på nyhedsfronten. Her finder vi genrer som nyhedsanalysen, interviewet og reportagen. Den anden gruppe, *opinionsgenrerne*, rummer genrer, som tydeligt udtrykker holdninger, f.eks. kronik, kommentar og læserbreve. Avisens opinionsgenrer markerer det forum, hvor meninger brydes, og forskellige synspunkter kan komme åbent frem. Det er teksttyper, som er vigtige for den offentlige debat om aktuelle og samfundsorienterede emner. Med de *journalistiske fortællinger* bevæger vi os over i avisgenrer, som dyrker den gode historie, skaber sammenhæng og perspektiv – og ikke nødvendigvis er koncentreret om det dagsaktuelle. Det er journalistik, der er forpligtet på fakta, men som gør brug af fiktionskoder og derfor læner sig tæt op ad de litterære genrer.

De enkelte avisgenrer har en række kendetegn, som kort vil blive opridset på de følgende sider. Man skal dog være opmærksom på, at der kan være glidende overgange mellem genrerne.

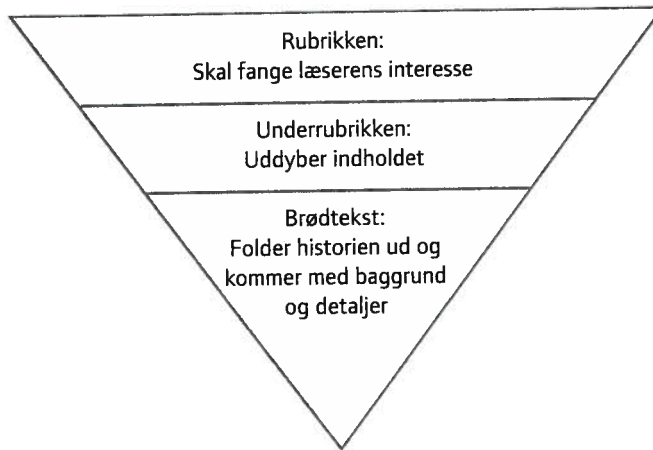
AVISENS GENRER

Informationsgenrer	Opinionsgenrer	Fortællende journalistik
Nyhedstelegram Referat Reportage Interview Baggrundsartikel Nyhedsanalyse	Leder Kommentar Kronik Læserbrev Anmeldelse Klumme	Feature New journalism Gonzo-journalistk

Informationsgenrer

Informationsgenrerne dominerer med deres fokus på nyheder og aktualitet aviser-nes spalter. Et meget anvendt kompositionsprincip for aviserens nyhedsjournalistisk er den såkaldte *nyhedstrekant*. Den viser med sin omvendte pyramideform, hvordan man i måden at opbygge den enkelte historie på starter med at præsentere konklusionen, hvorefter nyheden udbygges med flere og flere oplysninger og detaljer.

Nyhedstrekanten illustrerer med sin form en måde at opbygge nyheder på. Det, der er vigtigst i artiklen, står først (i rubrikken). Derefter uddybes artiklens indhold (i underrubrikken), før historien endelig bliver foldet ud (i brødteksten). Det, der står ned gennem artiklen, bliver mindre og mindre vigtigt, og derfor kan den forkortes bagfra, uden at det grundlæggende ved nyheden går tabt. Begrebet er knyttet til den skrevne presse.

→ MEDIEANALYSE:
NYHEDSANALYSENS
GRUNDBEGREBER (SIDE 352-
353)

Centrale informationsgenrer

Nyhedstelegrammet er en helt kortfattet og konstaterende nyhed, der ofte kun består af få linjer. Det er typisk hentet fra et af de store nyhedsbureauer*, der da også er angivet som kilde.

Referatet er en saglig og nøgternt registrerende gengivelse af noget, som har fundet sted. Referatet indeholder som regel citater fra kilder.

Reportagen skildrer en begivenhed eller en situation. Den er kendetegnet ved, at journalisten selv har været til stede, og den indeholder beskrivelser af journalistens egne oplevelser, iagttagelser og indtryk. Den opsøgende journalist vil også ofte inddrage udtalelser eller interviews fra forskellige kilder, der har været tæt på begivenheden eller har holdninger til den.

Interviewet er en samtale. Man kan skelne mellem forskellige former for interviews: *Portrætinterviewet*, som går tæt på en person og skildrer sider af vedkommendes

personlighed, og *sagsinterviewet*, hvor det er den interviewedes syn på en bestemt sag eller begivenhed, der står i centrum. Som regel vil sagsinterviewet være nyheds- eller aktualitetsorienteret, men det behøver portrætinterviewet ikke at være. Interviewet kan være en selvstændig nyhedstekst, eller det kan indgå som et delement i de andre genrer, f.eks. i en reportage eller en feature.

Baggrundsartiklen og **nyhedsanalysen** er genrer, som udvider perspektivet omkring døgnet's nyheder. De går bagom og uddyber den umiddelbare nyhed ved at fokusere på årsager, forklaringer og konsekvenser. De kan involvere udtalelser fra eksperter og inddrage skriftlige kilder, f.eks. faglitteratur, der er skrevet om et bestemt emne, og som kan belyse en sag yderligere.

Opgave til portrætinterviewet

[www](#) ARKIV

Læs portrætinterviewet med Lars von Trier, *Det hjemmelavede menneske* (2009), skrevet af journalist Nils Thorsen (født 1960) [www](#) ARKIV.

- Hvordan er interviewet bygget op – og hvorfor?
- Hvilke sider af Lars von Triers liv og personlighed fokuserer interviewet på?
- Hvilke sproglige og fortælle-mæssige virkemidler benytter Thorsen sig af?
→ LITTERÆRE REDSKABER: FORTÆLLER OG SYNSVINKEL (SIDE 122) OG → MEDIEANALYSE: SPROGLIGE VIRKEMIDLER I JOURNALISTIK (SIDE 354)
- Undersøg hvilken rolle journalisten spiller i teksten – hvorfor og med hvilken effekt?
- Interviewet er genremæssigt placeret som en informationsgenre, men hvilke andre avisgenrer læner Thorsen sig opad?

Skriftlig opgave: Portrætinterview

Lav et portrætinterview af en person, du kender godt. Prøv at anvende teknikkerne fra new journalism: Den sceniske fremstillingsform*, dialog, point of view-teknikken* og den karakteristiske detalje → NEW JOURNALISM (SIDE 293). Husk at udforme rubrikken*, så den fanger læserens interesse.

Opinionsgenrer

Opinion betyder mening, og i modsætning til informationsgenrerens faktoorienterede tilgang til virkeligheden er det i opinionsgenrerne forskellige skribenters – læsernes såvel som mere professionelle samfundsdebattørers – meninger, som står i centrum. Opinionsgenrerne er argumenterende, og hvor et nyhedstelegram kan nøjes med at referere en begivenhed, må de holdningsprægede genrer begrunde deres synspunkter. Avisernes opinionsgenrer er vigtige for en åben og demokratisk samfundsdebat. De indeholder som regel et aktuelt aspekt, men det er ikke nødvendigvis dagsaktuelt. Vigtige opinionsgenrer:

Lederen udtrykker avisens holdning til en aktuel sag. Den findes hver dag på det samme sted i avisen.

Kronikken skrives ikke af avisens journalister, men af skribenter, som ofte er specialister på et område, eller meningsdannere som kulturpersonligheder og politikere. Kronikken formidler et stof og et synspunkt på et område eller et problem. Den kan vække til eftertanke og indvier læseren i noget, som skribenten har en særlig viden om. Kronikken har også en fast plads i avisen.

Kommentaren er en slags kort kronik, der har karakter af et debatindlæg, som udtrykker og argumenterer for en personlig holdning til et (ofte aktuelt) emne. Den kan både være skrevet af læserne og af avisens journalister.

Klummen minder meget om kommentaren, men den har ofte en skarp og entydig holdningstilkendegivelse og en indimellem provokerende vinkel på sit emne. Det er en genre, som gerne tager pulsen på tendenser i tiden. I klummen er der ydermere fokus på skribentens person – ofte i form af klart udtrykte følelser, sympatier og antipatier. Det er en fast rubrik i en avis, som kan have sin egen faste skribent, men den kan også skrives af skiftende journalister eller kulturpersonligheder.

Læserbreve er kortfattede og skrevet af avisens læsere. De giver herigennem udtryk for deres holdning til aktuelle begivenheder eller kommenterer noget, der har stået i avisen. Læserne inddrager ofte personlige oplevelser og erfaringer, og indlæggene kan være båret af stærke følelser for eller imod en sag.

Anmeldelsen indeholder både en redegørelse for samt en vurdering af et kulturprodukt, det kan f.eks. være en teaterforestilling, en film, en roman, en koncert, en sportsbegivenhed, en restaurant eller en udstilling. Den er som regel skrevet af en af avisens journalister med speciale i netop det område, som anmeldelsen omhandler.

**Skriftlig opgave til
opinionsgenrerne**

Skriv en kommentar, en klumme eller en anmeldelse. Tag udgangspunkt i den korte genrededefinition ovenfor, og hent inspiration til emnevalg og skrivestil ved at læse tekster inden for samme genre. Omfanget må højst være 500 ord. Husk at finde på en appetitvækkende rubrik*.

Fortællende journalistik

De journalistiske fortællinger bryder med informationsgenrerens saglige tilgang til virkeligheden, og journalisten bruger inden for denne genre løs af filmens og litteraturens virkemidler for at holde fast på læserne. Der arbejdes på ikke blot at tale til læsernes fornuft, men (også) at tale til deres følelser og i nogle af genrerne på at indskrive og placere journalisten helt centralt i fortællingen.

Vesentlige genrer og stilretninger inden for den fortællende journalistik er *feature*, *new journalism* og *gonzo-journalistik*. Grænserne imellem dem er dog hårfine og kan i praksis være svære at afgøre.

Den daglige papiravis indeholder mange forskellige genrer. De spænder fra nøgterne, kortfattede nyhedstelegrammer til fortællende journalistik, der gør brug af scribevis af fiktionens virkemidler. Genren kan ligefrem være annonceret ved en såkaldt genretag, der umiddelbart efter underrubrikken angiver, om det er en analyse, en kronik eller måske et interview, der er tale om.

Featuren vil give læseren oplevelsen af at være til stede i den historie fra virkeligheden, der fortælles. Der arbejdes derfor meget med at skabe indlevelse ved hjælp af dramaturgiske* og sproglige værktøjer fra litteratur og film. Disse fiktionskoder kan have en impressionistisk* og

scenisk* stil, hvor der skiftes mellem forskellige personer og steder – på samme måde som der klippes i en film. Nyhedstrekanten er på stand by, for her gælder det om at gemme på konklusionen, så spændingen øges, og læseren får lyst til at fortsætte sin læsning til sidste linje. Sprogligt arbejdes der med beskrivelser af konkrete detaljer og sanseindtryk (som lugte og lyde), der levendegør en begivenhed eller en situation for læseren. Sloganet er „show it, don't tell it“. Featuren ligger i forlængelse af reportagen, men benytter i højere grad fiktionens virkemidler.

New journalism er en skrivestil, som brød frem i USA i 1960'erne. Selvom navnet antyder, at stilen er 'ny', har den meget tilfælles med den reportageform, som allerede Herman Bang dyrkede herhjemme i 1890'erne. LITTERÆRE REDSKABER: HERMAN BANG (SIDE 126) OG LITTERÆRE GENRER: AVISREPORTAGEN BRANDEN (SIDE 71). Som i featuren gælder det om at skabe den levende, spændingsopbyggende og læserinddragende beskrivelse. Den amerikanske journalist Tom Wolfe (født 1931), der regnes for at være retningens frontfigur, har opregnet skrivestilens fire karakteristiske træk: (1) den sceniske fremstillingsform, hvor journalisten skal skrive i scener, (2) gengivelse af dialog med sproglig nøjagtighed, (3) point of view-teknik, hvor journalisten skal tage en anden persons synsvinkel, og (4) den talende detalje – som er med til at konkretisere og visualisere det, der skrives om, for læseren. I new journalism gælder det altså om at *skrive*, så læseren kan *se* en situation for sig. Et kendetegn er også, at teksterne tit inddrager den skrivende journalist. Et træk der for alvor rendyrkes i gonzo-journalistikken.

Gonzo-journalistikken er nøje forbundet med dens skaber, den amerikanske journalist og forfatter Hunter S. Thompson (1937-2005). Det er en skrivestil, som bruger trækene fra new journalism, men til dem føjer synliggørelsen af den skrivende journalist og hans projekt. Gonzo-journalistikken er altså typisk jeg-fortællinger med journalisten som subjekt. Den journalistiske akkuratess er sat til side for den subjektive og ofte 'crazy' og maniske skildring af stemninger, følelser og oplevelser. Der bruges gerne ironi og humor. Den form for journalistik, hvor selve jagten på den gode historie eller arbejdet under skriveprocessen er omdrejningspunktet, kan også kaldes for metajournalistik*.

Opgave til fortællende journalistik

www ARKIV

Læs de to tekster af journalisten Morten Sabroe: *Undskyld ... kan De sige mig, hvor udgangen er?* (1995) og *Det var ikke lige det vi drømte om* (2006?) [www](#) ARKIV.

- Hvad handler de to artikler om, og hvordan vil du genbestemme dem?
- Undersøg, hvordan Sabroe arbejder med teksternes komposition, og hvilke sproglige virkemidler han anvender. Hvad er effekten? → LITTERÆRE REDSKABER: FORTÆLLER OG SYNSVINKEL (SIDE 122), → MEDIEANALYSE: SPROGLIGE VIRKEMIDLER I JOURNALISTIK (SIDE 354)
- Hvilken rolle spiller journalisten selv i de to tekster? Og hvordan bliver denne rolle forbundet med artiklernes emne? Underbyg din analyse med konkrete eksempler fra teksterne.

Virkeligheden nu og her – nyheder og nyhedsformidling på tv

Inden for faktaområdet indtager nyheder en helt central position, og uanset mediet er de en afgørende kilde til vores viden om verden. Nyhederne er vigtige, for at vi kan føle os orienterede og opdaterede, og for at vi kan danne meninger og forstå, hvad der sker omkring os. Nyheder bruger vi til at navigere efter – både som mennesker og som samfundsborgere. Af den grund er det også vigtigt, at vi har tillid til nyhederne. Nyheder skal frem for alt være troværdige.

Nyheder handler om tid. I radio og på tv sendes nyheder altid *live*, og mens avisernes papirudgaver skal igennem en trykkeproces, har radio, tv og avisens internetudgaver mulighed for at rapportere direkte fra et nu og her og komme med hurtige opdateringer. I konkurrencen om seernes, lytternes og læsernes opmærksomhed har denne tidsfaktor en stigende betydning, for det gælder om at komme først. Og nyheder er da heller ikke noget, vi behøver at vente på. Hver time er der radioavis, og flere steder i radioens sendeflade er der længere aktualitetsprogrammer. Der er tv-nyheder mange gange om dagen og med TV2's lancering af TV2 News i 2006, der med den amerikanske nyhedskanal CNN som forbillede udelukkende sender nyheder, blev der sat turbo på konkurrencen. Går man glip af tv- eller radionyhederne, kan de hentes på nettet, når man har tid og lyst. Der er nyheder overalt og hele tiden.

Opgave til nyheder og tid

- Diskuter fordele og ulemper ved, at det at være hurtigst med en nyhed er noget, der konkurreres på.
- Tilmeld jer en gratis sms-service (gerne fra forskellige aviser), og vurder de nyhedsoverskrifter, I får tilsendt i løbet af en uge: Hvilke nyhedskriterier er de baseret på? Synes I, at nyhederne er relevante? → MEDIEANALYSE: DE FEM KLASISKE NYHEDSKRITERIER (SIDE 350-351).